Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 785/2004,**

21. aprill 2004,

kindlustusnõuete kohta lennuettevõtjatele ja õhusõiduki käitajatele

(ELT L 138, 30.4.2004, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1137/2008, 22. oktoober 2008	L 311	1	21.11.2008

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 785/2004,

21. aprill 2004,

kindlustusnõuete kohta lennuettevõtjatele ja õhusõiduki käitajatele

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 80 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

pärast konsulteerimist regioonide komiteega,

vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusele ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Ühise transpordipoliitika raames ja tarbijakaitse edendamiseks on oluline tagada kindlustuse nõuetekohane minimaalne tase, mis hõlmaks lennuettevõtjate vastutust, mis on seotud reisijate ja nende pagasi, lasti ning kolmandate isikutega.

(2) Ühenduse lennundusturul ei eristata enam riiklikku ja rahvusvahelist õhutransporti ning seetõttu on asjakohane sätestada ühenduse lennuettevõtjate kindlustuse miinimumnõuded.

(3) Selleks, et tagada ühenduse lennuettevõtjatega võrdne mänguruum, on vaja ühismeetmeid, mis tagavad nende nõuete kohaldamise ka kolmandate riikide lennuettevõtjate suhtes.

(4) Komisjon teatas oma 10. oktoobri 2001. aasta teatises, mis käsitleb Ameerika Ühendriikides toimunud terroristlike rünnakute mõju õhuveondusele, oma kavatsusest uurida ühtlustatud lähenemisviisi tagamiseks liikmesriikide poolt väljastatavate lennutegevuslubade andmiseks vajalikke kindlustussummasid ja tingimusi. Lisaks sellele teatas komisjon oma 2. juuli 2002. aasta teatises, mis käsitleb kindlustust õhutranspordisektoris pärast 11. septembri 2001. aasta terroristlikke rünnakuid, et ta jätkab lennunduse kindlustusturu arengute jälgimist seoses liikmesriikide poolt väljastatavate tegevuslitsentside puhul nõutavate kindlustussummade ja -tingimustega.

(5) Ühendus sõlmis nõukogu otsusega 2001/539/EÜ ([4]) rahvusvaheliste õhuvedude reeglite ühtlustamise konventsiooni, mille osas lepiti kokku 28. mail 1999. aastal Montrealis (Montreali konventsioon) ja millega sätestatakse uued vastutust käsitlevad eeskirjad seoses inimeste ja nende pagasi ning lasti rahvusvahelise veoga. Need eeskirjad asendavad 1929. aasta Varssavi konventsiooni ning selle hilisemad muudatused.

(6) Montreali konventsiooni artikkel 50 näeb ette, et konventsiooni osalised tagavad lennuettevõtjate piisava kindlustatuse, mis katab neile konventsiooni alusel kuuluva vastutuse. 1929. aasta Vars-

([1]) EÜT C 20 E, 28.1.2003, lk 193.
([2]) ELT C 95, 23.4.2003, lk 16.
([3]) Euroopa Parlamendi 13. mai 2003. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata), nõukogu 5. detsembri 2003. aasta ühine seisukoht (ELT C 54 E, 2.3.2004, lk 40), Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2004. aasta otsus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ning nõukogu 30. märtsi 2004. aasta otsus.
([4]) EÜT L 194, 18.7.2001, lk 38.

▼B

savi konventsioon ja selle hilisemad muudatused on jätkuvalt tähtajatult jõus koos Montreali Konventsiooniga. Mõlemad konventsioonid näevad ette piiramatu vastutuse võimaluse.

(7) Nõukogu 23. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2407/92 (lennuettevõtjate litsentsimise kohta) ([1]) artikkel 7 näeb ette, et lennuettevõtetel peab olema vastutuskindlustus õnnetuste puhuks, eelkõige seoses reisijate ja nende pagasi, lasti, postisaadetiste ja kolmandate isikutega, kuigi minimaalset kindlustussummat ja kindlustustingimusi ei ole täpsustatud.

(8) On asjakohane võtta arvesse seda, et Euroopa tsiviillennunduskonverents võttis 13. detsembril 2000. aastal vastu resolutsiooni ECAC/25-1 reisija- ja tsiviilvastutuskindlustuse kaitse miinimumtaseme kohta, mida muudeti 27. novembril 2002.

(9) On vaja määratleda minimaalsed kindlustusnõuded, mis hõlmaksid reisijaid ja nende pagasit, lasti ja kolmandaid isikuid lennuettevõtjate ja õhusõidukite käitajate puhul, mis lendavad liikmesriigi (sealhulgas territoriaalvete) territooriumil, territooriumile, territooriumilt välja või üle selle.

(10) Kindlustuskohustus peaks jääma lennuettevõtjatele, kellel on kehtiv lennutegevusluba, ning ühenduse lennuettevõtjate puhul neile lennuettevõtjatele, kellele on vastavalt määrusele (EMÜ) nr 2407/92 antud lennutegevusload. Sellise loa puudumine või aegumine ei vabasta ettevõtet sellisest kohustusest.

(11) Kuigi Montreali konventsioon reguleerib konkreetselt vastutust reisijate ja nende pagasi ning lasti osas, reguleerivad vastutust postisaadetiste eest selle konventsiooni artikli 2 kohaselt "lennuettevõtjate ja postitalituste vaheliste suhete suhtes kohaldatavad eeskirjad." Ühenduses reguleerib piisavalt kindlustuse sellist vastutust määruse (EMÜ) nr 2407/92 artikkel 7.

(12) Kohustuslikku kindlustust ei tohiks nõuda riiklike õhusõidukite ja teatud teist tüüpi õhusõidukite puhul.

(13) Minimaalne kindlustuskaitse tuleks tagada olukorras, kus lennuettevõtja või õhusõiduki käitaja vastutab reisijate ja nende pagasi, lasti ja kolmandate isikute eest vastavalt rahvusvaheliste konventsioonide, ühenduse või siseriiklike seaduste eeskirjadele neisse eeskirjadesse sekkumata.

(14) Kindlustus peaks katma lennundusega seotud vastutuse seoses reisijate, nende pagasi, lasti ja kolmandate isikutega. Reisijate ja nende pagasi ning lasti osas peaks kindlustus hõlmama kindlustuskaitset õnnetusest tingitud surma ja isikukahju osas ning pagasi ja lasti kadumise ja hävinemise osas. Kolmandate isikute osas peaks kindlustus hõlmama kaitset õnnetuste poolt põhjustatud surma, isikukahju ja varakahju.

(15) Käesolevat määrust ei tule tõlgendada kui topeltkindlustuse nõuet. Kui sama kahju eest võib vastutavaks pidada lepingu sõlminud lennuettevõtjat ja tegelikku vedajat Montreali konventsiooni artikli 39 tähenduses, võivad liikmesriigid topeltkindlustuse vältimiseks sätestada erimeetmed.

(16) Kuigi vastutuskindlustuse koondmäärad on turutavaks, mis võivad mõjutada kindlustuskõlbulikkust, eelkõige sõja ja terrorismi ohu osas, võimaldades kindlustajatele parema kontrolli oma vastutuse üle, ei vabasta see turutava lennuettevõtjat või õhusõiduki käitajat kohustusest järgida kindlustuse miinimumnõudeid juhul, kui saavutatakse lennuettevõtja kindlustuslepinguga kindlaksmääratud koondsumma.

(17) On vaja nõuda, et lennuettevõtjad esitavad tõendid selle kohta, et nad järgivad alati käesolevas määruses sätestatud vastutuskindlus-

([1]) EÜT L 240, 24.8.1992, lk 1.

▼B

tuse miinimumnõudeid. Ühenduse lennuettevõtjate puhul ja ühenduses registreeritud õhusõidukite käitajate puhul, piisab kindlustuse kohta tõendi esitamisest ühes liikmesriigis tingimusel, et kindlustus on väljastatud ettevõtte poolt, kes on selleks kohaldatavate seaduste alusel volitatud.

(18) Kui üle liikmesriigi territooriumi sõidab muu lennuettevõtja kui ühenduse lennuettevõtja või väljaspool ühendust registreeritud õhusõiduk, mis ei maandu liikmesriigi territooriumil ega tõuse liikmesriigi territooriumilt õhku, võib liikmesriik, kelle territooriumi üle lennatakse, nõuda kooskõlas rahvusvaheliste seadustega tõendeid selle kohta, et käesoleva määruse kindlustusnõudeid on järgitud, näiteks teostades selleks pistelisi kontrolle.

(19) Kindlustuse miinimumnõuded tuleks teatud aja järel uuesti läbi vaadata.

(20) Kindlustuse miinimumnõuete kohaldamise kontrolli kord peaks olema läbipaistev ja mittediskrimineeriv ning ei tohiks takistada kaupade, inimeste, teenuste ja kapitali vaba liikumist.

(21) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ([1]).

(22) Kui on vaja täiendavaid eeskirju, et teha kindlaks lennundusega seotud vastutuskindlustuse katte piisavus käesoleva määrusega hõlmamata aspektides, peaks liikmesriikidel olema võimalus selliseid eeskirju kehtestada.

(23) 2. detsembril 1987 leppisid Hispaania Kuningriik ja Ühendkuningriik mõlema riigi välisministri ühisdeklaratsioonis Londonis kokku korras, mis suurendaks koostööd Gibraltari lennujaama kasutamisel. See kord pole veel jõustunud.

(24) Kuna käesoleva määruse eesmärki, milleks on kindlustuse miinimumnõuete kehtestamine, mis aitaksid konkurentsimoonutuste vähendamisega saavutada lennunduse siseturu eesmärkide saavutamist, ei ole võimalik liikmesriikidel piisaval määral saavutada ning seetõttu on seda võimalik paremini saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega võtta kasutusele meetmeid. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärk

1. Käesoleva määruse eesmärk on sätestada kindlustuse miinimumnõuded lennuettevõtjate ja õhusõiduki käitajate jaoks seoses reisijate ja nende pagasi, lasti ja kolmandate isikutega.

2. Postisaadetiste veo puhul on kindlustusnõuded sätestatud määruses (EMÜ) nr 2407/92 ja liikmesriikide seadustes.

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse lennuettevõtjate ja õhusõidukite käitajate suhtes, kes lendavad asutamislepinguga hõlmatud liikmesriigis, liikmesriiki, liikmesriigist või üle liikmesriigi territooriumi.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata järgmiste suhtes:

a) riiklikud õhusõidukid, nagu on 7. detsembril 1944 Chicagos allkirjastatud rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni artikli 3 punktis b osutatud.

b) mudellennukid, mille maksimaalne stardimass on alla 20 kg;

c) jalgade jõul õhku lennutatavad lennumasinad (sealhulgas mootoriga laugurid ja deltaplaanid);

d) kinnised õhupallid;

e) tuulelohed;

f) langevarjud (sealhulgas tõusuvarjud);

g) õhusõidukid, sealhulgas purilennukid, mille maksimaalne stardimass on alla 500 kg, ning ülikerglennukid:

— mida kasutatakse mittekaubanduslikel eesmärkidel, või

— mida kasutatakse kohaliku tasandi lendamiskoolituses, mis ei hõlma rahvusvaheliste piiride ületamist,

sedavõrd, kuivõrd on tegemist käesoleva määrusega ettenähtud kindlustuskohustusega hõlmatud sõja ja terrorismi ohuga.

3. Käesoleva määruse kohaldamisest Gibraltari lennujaama suhtes ei järeldu, et see kahjustaks Hispaania Kuningriigi ja Ühendkuningriigi õiguslikke positsioone nende vaidluses selle territooriumi suveräänsuse üle, kus lennujaam paikneb.

4. Käesoleva määruse kohaldamine Gibraltari lennujaama suhtes lükatakse edasi selle korra jõustumiseni, mis sisaldub Hispaania Kuningriigi ja Ühendkuningriigi välisministrite 2. detsembril 1987 tehtud ühisdeklaratsioonis. Hispaania ja Ühendkuningriigi valitsused teevad nimetatud jõustumiskuupäeva nõukogule teatavaks.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *lennuettevõtja* — kehtiva lennutegevusloaga õhutranspordiettevõte;

b) *ühenduse lennuettevõtja* — lennuettevõtja, kellel on liikmesriigi poolt vastavalt määrusele (EMÜ) nr 2407/92 välja antud kehtiv lennutegevusluba;

c) *õhusõiduki käitaja* — füüsiline või juriidiline isik, kes ei ole lennuettevõtja, kuid kellel on pidevalt juurdepääs õhusõiduki kasutamisele või käitamisele; käitajaks loetakse füüsiline või juriidiline isik, kelle nimele õhusõiduk on registreeritud, välja arvatud isik, kes suudab tõestada, et käitajaks on mõni teine isik;

d) *lend*

— reisijate ja registreerimata pagasi puhul reisijate vedu õhusõidukiga, sealhulgas pardaleminek ja õhusõidukilt mahatulek,

— lasti ja registreeritud pagasi puhul pagasi ja lasti vedu sellest hetkest alates, millal pagas või last pannakse õhusõidukisse, ning kuni selle toimetamiseni ettenähtud isikuni,

▼B

— kolmandate isikute puhul õhusõiduki kasutamine sellest hetkest alates, millal mootor käivitatakse ruleerimiseks või tegelikuks õhkutõusmiseks, kuni selle ajani, mil õhusõiduk on tagasi maapinnal ning selle mootor on täielikult välja lülitatud; lisaks sellele tähendab see õhusõiduki liigutamist pukseeritava ja tõugatava vedukiga või jõuga, eelkõige õhuvooluga, mille abil õhusõiduk tavapäraselt liigub või tõuseb;

e) *SDR* — Rahvusvahelise Valuutafondi poolt määratletud Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühik;

f) *maksimaalne stardimass* (MTOM) — mass, mis vastab õhusõiduki tüübi kohta õhusõiduki lennukõlblikkussertifikaadis märgitud massile;

g) *reisija* — isik, kes on lennul kaasas lennuettevõtja või õhusõiduki käitaja loal, välja arvatud lennukis töötava meeskonna liikmed ja salongitöötajad;

h) *kolmas isik* — juriidiline või füüsiline isik, välja arvatud reisijad ja lennukil töötava meeskonna liikmed ja salongitöötajad;

i) *kommertslend* — lend tasu eest või rendi korras.

Artikkel 4

Kindlustuspõhimõtted

1. Artiklis 2 osutatud lennuettevõtjad ja õhusõidukite käitajad kindlustatakse kooskõlas käesoleva määrusega selliselt, et kindlustus hõlmab lennundusega seotud vastutust reisijate ja nende pagasi, lasti ja kolmandate isikute osas. Kindlustatavad riskid hõlmavad sõjategevust, terrorismi, vägivaldselt ülevõtmist, sabotaaži, õhusõiduki kaaperdamist ja rahutusi ühiskonnas.

2. Lennuettevõtjad ja õhusõidukite käitajad tagavad, et kindlustuskaitse kehtib kõikide lendude puhul sõltumata sellest, kas käitatav õhusõiduk on nende käsutuses omandisuhte või muud liiki rendilepingu või ühis- või frantsiisitehingute või jagatud koodiga lendude alusel või mõne muu samasugust laadi kokkuleppe alusel.

3. Käesolev määrus ei piira vastutuseeskirju, mis tulenevad:

— rahvusvahelistest konventsioonidest, mille osaliseks liikmesriigid ja/või ühendus on,

— ühenduse õigusest, ja

— liikmesriikide seadustest.

Artikkel 5

Täitmine

1. Artiklis 2 osutatud lennuettevõtjad ja vajaduse korral õhusõidukite käitajad tõendavad käesolevas määruses sätestatud kindlustusnõuete järgimist sellega, et annavad asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele hoiule kindlustustõendi või esitavad muu tõendi kehtiva kindlustuse kohta.

2. Käesolevas artiklis on "asjaomane liikmesriik" liikmesriik, kes on andnud ühenduse õhusõidukile lennutegevusloa, või liikmesriik, kus õhusõiduki käitaja õhusõiduk on registreeritud. Muude kui ühenduse lennuettevõtjate ning väljaspool ühendust registreeritud õhusõidukite käitajate puhul on "asjaomane liikmesriik" liikmesriik, kuhu või kust lendusid teostatakse.

3. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid, kelle territooriumist üle lennatakse, nõuda, et artiklis 2 osutatud lennuettevõtjad ja õhusõidukite käitajad esitavad kooskõlas käesoleva määrusega kehtiva kindlustuse.

▼B

4. Ühenduse lennuettevõtjate ja ühenduses registreeritud õhusõidukite käitajate puhul piisab kindlustustõendi esitamisest lõikes 2 osutatud liikmesriigis kõikide liikmesriikide jaoks, ilma et see piiraks artikli 8 lõike 6 kohaldamist.

5. Erandjuhtudel, kui esineb kindlustusturu häireid, võib komisjon määrata vastavalt artikli 9 lõikes 2 osutatud korrale lõike 1 kohaldamiseks asjakohased meetmed.

Artikkel 6

Kindlustus seoses vastutusega reisijate ja nende pagasi ning lasti ees

1. Reisijatega seotud vastutuse puhul on minimaalne kindlustuskate 250 000 Rahvusvahelise Valuutafondi arveldusühikut (SDR-ühikut) reisija kohta. Kui õhusõiduki puhul, mille maksimaalne stardimass on kuni 2 700 kg, on tegemist muude kui kommertslendudega, võivad liikmesriigid kehtestada madalama minimaalse kindlustuskatte tingimusel, et see on vähemalt 100 000 SDR-ühikut reisija kohta.

2. Reisijate pagasiga seotud vastutuse puhul on minimaalne kindlustuskate 1 000 SDR-ühikut reisija kohta kommertslendude puhul.

3. Lastiga seotud vastutuse puhul on minimaalne kindlustuskate 17 SDR-ühikut kilogrammi kohta kommertslendude puhul.

4. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata lendude suhtes üle liikmesriigi territooriumi, mille puhul on lennu teostajaks muu lennuettevõtja kui ühenduse lennuettevõtja või väljaspool ühendust registreeritud õhusõiduki käitaja ja mille puhul ei maanduta liikmesriigi territooriumile ega ei tõusta sealt õhku.

▼M1

5. Käesolevas artiklis osutatud summasid võib vajaduse korral kohandada juhul, kui asjaomaste rahvusvaheliste lepingute muudatused teevad selle vajalikuks. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼B

Artikkel 7

Kindlustus seoses vastutusega kolmandate isikute ees

1. Vastutuse osas kolmandate isikute ees on minimaalne kindlustuskate õnnetuse kohta kõikide õhusõidukite puhul järgmine:

Kategooria	Maksimaalne stardimass (kilogrammides)	Minimaalne kindlustus (SDR-ühikutes)
1	< 500	0,75
2	< 1000	1,5
3	< 2700	3
4	< 6000	7
5	< 12000	18
6	< 25000	80
7	< 50000	150
8	< 200000	300
9	< 500000	500
10	≥ 500000	700

▼B

Kui mõne lennuettevõtja või õhusõiduki käitaja käsutuses ei ole mingil hetkel õnnetusepõhist kindlustuskaitset kolmandatele isikutele sõja või terrorismi tõttu põhjustatud kahju eest, võib kõnealune lennuettevõtja või õhusõiduki käitaja katta selliste riskide eest kindlustamise kohustuse sellega, et võtab kindlustuse koondmäära põhjal. Komisjon jälgib hoolega selle sätte kohaldamist, tagamaks, et see koondmäär oleks vähemalt samaväärne tabelis kehtestatud asjakohase summaga.

▼M1

2. Käesolevas artiklis osutatud summasid võib vajaduse korral kohandada, kui asjaomaste rahvusvaheliste lepingute muudatused teevad selle vajalikuks. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼B

Artikkel 8

Jõustamine ja sanktsioonid

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 2 osutatud lennuettevõtjad ja õhusõidukite käitajad järgivad käesolevat määrust.

2. Lõike 1 kohaldamiseks ja ilma, et see piiraks lõike 7 kohaldamist, võib asjaomane liikmesriik seoses muude kui ühenduse lennuettevõtjate või väljaspool ühendust registreeritud õhusõidukite käitajate lendudega üle liikmesriigi territooriumi, millega ei kaasne maandumine või õhkutõusmine mõne liikmesriigi territooriumilt või peatumine muul eesmärgil kui liiklusega seoses, nõuda käesolevas määruses sätestatud kindlustusnõuete järgimise kohta tõendeid.

3. Vajaduse korral võivad liikmesriigid nõuda täiendavaid tõendeid lennuettevõtjalt, õhusõiduki käitajalt või asjaomaselt kindlustajalt.

4. Käesoleva määruse rikkumise korral kohaldatavad sanktsioonid on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

5. Ühenduse lennuettevõtjate puhul võivad need sanktsioonid hõlmata lennutegevusloa äravõtmist vastavalt ühenduse õigusaktide asjaomastele sätetele.

6. Muude kui ühenduse lennuettevõtjate ja väljaspool ühendust registreeritud õhusõidukite käitajate puhul võivad need sanktsioonid hõlmata liikmesriigi territooriumil maandumise õiguse andmisest keeldumist.

7. Kui liikmesriik ei ole veendunud, et käesoleva määruse nõuded on täidetud, ei luba nad õhusõidukil õhku tõusta enne, kui lennuettevõtja või asjaomase õhusõiduki käitaja ei ole esitanud tõendeid käesolevale määrusele vastava piisava kindlustuskatte kohta.

Artikkel 9

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab nõukogu 23. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2408/92 (ühenduse lennuettevõtjate juurdepääsu kohta ühendusesisestele lennuliinidele) ([1]) artikliga 11 loodud komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

([1]) EÜT L 240, 24.8.1992, lk 8. Määrust on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

▼M1

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

▼B

4. Lisaks sellele võib komitee konsulteerida komisjoniga igas muus küsimuses, mis käsitleb käesoleva määruse kohaldamist.

Artikkel 10

Aruanne ja koostöö

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 30. aprilliks 2008 aruande käesoleva määruse toimimise kohta.

2. Liikmesriigid annavad taotluse korral komisjonile teavet käesoleva määruse kohaldamise kohta.

Artikkel 11.

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kaksteist kuud pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.